

ÅRET VAR 1961

1961 var året, när jag först såg haradsbyn.
Med blonda lockar, röda naglar,
kanske var det Guds försyn!

Blå var Opeln, som han körde,
mannen, som till byn mig förde.
Här föräldrarna mött upp
med björkvedsbrasa och med dopp.

Ingen svärmorsdröm var jag,
rökte Prince varenda dag.
Men jag visade rätt snart,
trots en riktigt usel start
att jag passade för grabben,
som förresten var en snabb en,
men blev fångad i en fälla
utav mig, som blev hans fjälla.

Det sa klick förfärligt fort
förlovning blev det, sagt och gjort.
Blev med barn och inte gift,
detta var då ful bedrift.
Ny som "fröken", ny som fru,
allting skedde i ett hu!

Bodde först i sommarstuga,
ägd av Arne och hans fruga* .
Där var mysigt varje kväll
framför brasan, under fäll,
men på hösten blev det kallt,
is och rimfrost överallt.
Kärlekslågan kunde falna,
när som kvällarna de svalna.

*Arne och Thora Simonsson



vi tog vårt pick och pack
till Fridholms hus vi stack.
Els* flytt var helt frivilli'
for till Forsnäs med sin Lilli*.
Här vi bodde varmt och rart,
tills radhuset vi hyrt var klart.

*Axel och Lilli Hansson



*Fyra rum och kök för två,
Ernfrid* kunde ej förstå,
men vi visste Bo och jag.
Vi blir fler en annan dag.
Vi blev fem i huset där,
som nu rivet och borta är.*

**Ernfrid Hedberg*

*Det finns mycket, som ej finns kvar,
från - 61, ifrån flydda dar...*

*På vårt kommunalkontor
sitter Uno Hedström jour
December sjutti han anförtror
Bodens kommun alla edeforsbor.*



*Göte Andersson, rektorn vår
oss en ljusnande framtid spår
vid Bodträskfors skola, då ny och fin.
- 95 gav den upp för en rivningsmaskin.*

*Då fanns Lundgrens och Selbergs chark,
då fanns OK på Konsums mark.
Vi kunde även tanka på Nynäs eller Shell.
Lundströms kiosk och Vallströms
sålde karamell.*



Det var Pederssons järnaffär.
Kalle sålde skor och klä'r
i samma hus som Vattenfall
och där kiosken än står pall.
Moberg hette ägar'n då.
Emma Forsberg bodde ovanpå.



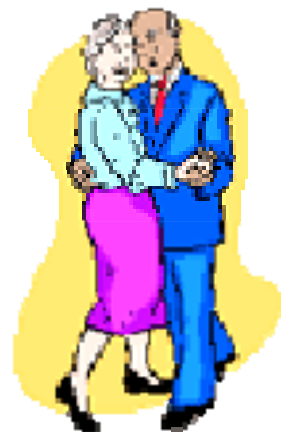
Gunda och Eric Wigdén klippte hår,
där nu en pizzabagare står.
Och före fester jag aldrig missa
Eivor Roslin, vår flitiga frissa.

Fällmans försåg oss gärna med mat.
På Lydias bar bjöds det fulla fat.
Fru Tyra Hedberg ägde hotellet,
nu är det bostadshus i stället.



I Kafé Stugan där hölls det fester
för både mat- och för kaffegäster.
På Edeborg – vår samlingsplats,
vi till föredrag och fester glatts.
Här var det dans
och det var titt som tätt,
som gammeldansens vänner
på benen satte sprätt!
Nu är lokalen Bykrafts se'n en liten tid,
de efter logen 1932 Edefors tog vid.

På Grand det dansades på golv som luta,
man vingla kanske, när dansen sluta?
På Ramdal blandades sommarnatt,
dansmusiken med glada skratt.
Skor som dansades sönder där
skomakar'n Henriksson laga plär.



Manufaktur hade nål och tråd
och även tyg till en klänningsvåd.
Där också kläder vi kunde hitta,
men kläder fanns även hos Birgitta*.
Birgittas Mode fick kanske chansen
att sälja klänningen till lördagsdansen.

*Birgitta Basun



Mitt i byn finns ett hus av sten,
det ägdes fordom av John Hamrén.
Så goda limpor och linserkaka,
kan dagens bagare inte baka.

Läkarmottagning där Dagis nu är,
Försäkringskassan nåddes utan besvär.
Där satt Inez Granvall i läkarvillans ände,
som nu är kyrkans hus,
inte dumt det som hände.

Då hette "herden" Nordfeldt,
en handlingens man.
I gamla kyrkans hus sågs han
med hammaren i hand.

I Missionshuset hördes
pastor Eriksson predika,
att inför Gud och fadern
är vi alla lika!

Till ålderdomshemmet var vägen lång,
men Edestrand var nog redan på gång.
På "hemmet" gamlingar då fick sitta,
nu är det pensionat och ägs av Britta*

*Britta Jonsson-Lindvall



Svanö skogsbolag var stort,
och här fanns ett kontor
med förvaltare Kjell Wallmark
där Bert Harju numer bor.

Där Kent och Britta* bosatt sig
och lever dagligdags
där bodde kassör Victorzon
många år tillbaks

*Kent Lindvall, Britta Jonsson-Lindvall

Faktor K B Hedberg var också bosatt här.
Carin Johanson nu ägare till just det huset är.

*Flottningsinspektören Holmström
flytta rätt och slätt.
Familjen Bergmans blev då huset 1961.*



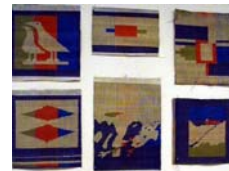
*Skulle man ringa det året – man fick beställa
och säga numret, som skulle gälla.*

*Hos Valfrid Enberg – där fanns det mycke',
så att det passade allas tycke.
Fina foton han lämnat kvar,
som gläder många i våra da'r.
Birger Henriksson – Valfrids svåger
förmedla arbeten till förmåger.
Herrfrisör hann han också vara,
att klä om möbler han även klara.
I samma hus dessa två husera
där Elsa Andersson bor numera.*



*Vår första TV köptes i vår by.
Sedan dess flera passerat revy.
Svart-vita bilder – helt utan färg
sågs på den TV:n från Bosse Brattberg.*

*Ville jag köpa en hemslöjdspresent
hade Stens Larsson ett rikt sortiment.
Hemma i Bovallen fanns hon att nå
om jag ville handla helt apropå.*



*Taxi fanns i Harads, inte bara en.
Vi åkte med John Nilsson, Bernhard Engfors
och med "Challe" Jakobsén.*

*Blev det fel på cykeln, Knut Jansson laga den
och bilen fixa Isaksson,
vars förnamn det var Sven.
Karl-Gunnar* fortsatte
med detta bilgarage,
som denna dag har namnet
Modéns demontage.*



* Karl-Gunnar Sandberg

Teodor Hansson
– chaufför med egen buss
körde just det året sin sista skjuts.



Arne "Simon" sålde drickor från bil
till varje hus
och skojade med barna
som stod som tända ljus.

"Lapp-Simon" hade ett mindre slakteri,
som växte snabbt
och nu finns Svante Renberg däruti.



På traktor kom han
Ivar Eriksson så glader,
och hämta osorterat, som det var,
i långa rader.
Se'n kördes det till soptippen
och skottades över.
Men en och annan hitta där
nånting, som dom behöver.



Som vi minns så hade vi en massa.
Vi hade Sparbank och Jordbrukskassa.
Och Handelsbanken drog ock sin kos
och Nilssons Blommor med ris och ros.
Av allt det forna finns lite kvar.
Ingen post – fast vi posthus har.

Nu är man glad över det som finns
och gläds ju faktiskt åt det man minns.



Karin Rutqvist
år 2005

